

בס"ד. שיחה* להתלמידים השלוחים שיחיו הנוסעים לאה"ק ת"ו
 נר החמישי, כ"ט כסלו, ה'תשכ"ד.

אין בנוהג להפרד פעמיים! אבל, מקודם הי' זה בתור פרט², ועתה — בתור כלל, כולם ביחד, ובפרט שיש כאן יותר ממנין, כן ירבו, שזהו הרבה יותר מאשר פרט, ויומשך לכל אחד גם בתור פרט — "והצעיר יהי' לאלף"³.

והשליחות בתור כלל — כולם יחד:

בישיבות תומכי תמימים כפר חב"ד ותורת אמת — יערכו התוועדות כולם יחד; תחילה בתו"ת כפר חב"ד, ואח"כ בתו"א, וימסרו ממה ששמעו כאן. יש לבחור מי ששייך יותר בכל ענין: לנגלה, לחסידות, ולדברי התעוררות, כך, שכל אחד יטול חלק, כל אחד במה ששייך. וגם בניגונים — מי שמסוגל יותר (אחד או שנים) יהי' בראש והמנצח על השאר.

כדי שיהי' קשור כבר עם גשמיות — והרי עומדים אנו בחנוכה — אתן מעות חנוכה, וגם בתור כלל — לאחד, ואח"כ יחלק הוא לכולם, לכל אחד בתור פרט.

אם יבקרו את כל המוסדות, בתי-ספר של הרשת וכו' — הרי זה דבר נכון, אבל שם, אין הכרח שיהיו דוקא כולם ביחד.

תבחרו מביניכם אחד או שנים שינהלו את ההתדברות כיצד ליישם את כל האמור. בהפרטים שלא תוכלו להתדבר — תתדברו עם המשפיע של חסידות בישיבה בנוגע להספקות.

תבחרו אחד או שנים שיכתבו דו"ח בנוגע למילוי השליחות, בחתימת כולכם.

סעו לשלום, ותהי' לכם נסיעה צלחה.

(* הוגהה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א ב"היכל מנחם" ח"ג ע' סו).
 (2) כשכאו"א נכנס ליחידות פרטית.
 (3) ע"פ ישע"י ס, כב. (1) ראה גם מענה מחשון תשי"ז (נדפס)